

[Viggo Starcke.]

indgår i en afdeling efter det normale militære princip: bataillon, regiment, division.

Denne form for uddannelse, som man bl. a. kender fra Schweiz, kan gennemføres, hvor et tilstrækkeligt antal rekrutter bor nær ved en militær øvelsesplads. Fra en middelstor provinsby rekrutteres årlig ca. 60 mand, hvoraf ca. 25 skal uddannes ved fodfolket. Sammen med rekrutkontingenten fra de tilstødende landdistrikter vil der sådanne steder være et tilstrækkeligt antal rekrutter til den grundlæggende enkeltmandsuddannelse og uddannelse i deling; adskillige steder vil uddannelsen i kompagni også kunne gennemføres lokalt. Fra de større byer kræves daglig transport med almindelige transportmidler til og fra øvelsespladserne i omegnen. Ordningen kræver leje eller køb af en mindre øvelsesplads til de enheder, der ikke ligger i nærheden af militære øvelsespladser. Øvelser i større led end kompagni bliver først aktuelle efter 5 måneders uddannelse, i resten af uddannelsesperioden må der regnes med 3 bataillonsøvelser og en regimentsøvelse pr. måned eller øvelser i indtil 5 dage pr. måned i større led end kompagni. Dette kan ske ved sammentrækning pr. cykle, motorvogn eller tog fra flere lokaldistrikter til en centralt beliggende øvelsesplads. En sammentrækning af rekrutstyrkerne kræver en lille del af det antal transportmidler, som skal anvendes, når hæren er på krigsfod.

Denne ordning indeholder mange fordele. Den militære uddannelse griber derved mindre forstyrrende ind i rekruttens tilværelse, når han bor hjemme under uddannelsen; det er derfor lettere at opbygge et trygt og sympatisk grundforhold mellem forsvarret og rekrutten, som er den eneste holdbare baggrund for en sund udvikling af forsvarret. Fritidsproblemet løses og overflødig gør størstedelen af „folk og værn“-bestræbelserne. De mange uproduktive og derfor irriterende afgivelser af både mandskab og befalingsmænd til kasernevagt, til køkkentjeneste og lignende formindskes ved denne ordning; der sker besparelser i driften, og store dele af kasernebyggeriet overflødiggøres, hvorved anlægsudgifterne formindskes og der frigøres byggematerialer og civil arbejdskraft til anvendelse i boligbyggeriet, og man kan fortsætte i produktionslivet.

Hjemsendelse før udløbet af uddannelses-tiden kan finde sted, hvis der er særlig dygtige og flittige rekrutter. De kan få udstedt et certifikat, som giver ret til hjemsendelse før udløbet af den normale uddannelsesperiode, og sådanne rekrutter indgår derefter i forsvarsstyrken og deltager fremtidig i dens øvelser. Denne ordning vil indeholde en spore til flid og god opførsel i rekruttiden, og den vil forkorte tjenestetiden for de særlig dygtige og derved nedsætte driftsudgifterne og spare på befalingsmandskorpset.

Jeg kommer så til en række principper vedrørende selve forsvarsstyrken. Der er først dækningsstyrkens uddannelsesstandard. Det vil være en fordel at lade dækningsstyrken bestå af fuldt uddannet mandskab. Derved vil man forøge dens effektivitet. Under den nuværende ordning har man en dækningsstyrke, der kun består af rekrutter fra den 7. til den 18. indkaldelsesmåned. Som nævnt varer rekrutuddannelsen alt efter de forskellige våbenarter fra 6 til 24 måneder. Dækningsstyrken består derfor i øjeblikket af mandskab på vidt forskellige uddannelsesstrin, og denne manglende homogenitet nedsætter dækningsstyrkens krigsduelighed.

Det næste princip er forsvarsstyrkens eventuelle udstrækning til f. eks. at omfatte 8 årgange i stedet for 6 årgange. Som eksempel kan man tage dette, at man lader forsvarsstyrken bestå af 8 årgange. Derved vil man forøge dens kvalitet, forbedre udnyttelsen af befalingsmandskorpset og nedsætte både driftsudgifter og anlægsudgifter. Efter den nuværende ordning skal mandskabet forlade forsvarsstyrken efter 6 års forløb. For at kunne overholde aftalen med NATO om tilvejebringelse af en forsvarsstyrke på 100 000 mand nødsages man derfor i øjeblikket til at indkalde ca. 20 000 mand om året, hvilket er yderste grænse for rekrutering her i landet. Mandskabet er imidlertid fysisk velegnet til at forblive i forsvarsstyrken f. eks. i 8 år, forudsat at det holdes i fornøden træning. Ved at forlænge tiden i forsvarsstyrken til 8 år er det kun nødvendigt at uddanne ca. 16 000 mand årlig. Det understreges, at dette sker på frivillighedens basis.

Denne ordning vil for det første medføre, at man i højere grad end nu kan udskille de fysisk og psykisk uegnede. Endvidere vil antallet af faste befalingsmænd række bedre til rekrutuddannelsen, og begge disse følger